

DE AARD VAN DE WEDERKOMST

Preek door Ds. Michael D. Gladish.

Jezus sprak: "Nog veel heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het thans niet dragen; doch wanneer deze komt, de Geest der waarheid, zal het u de weg wijzen tot de volle waarheid" (Joh. 16: 12-13).

Eén van de onderscheidende kenmerken van de Nieuwe Kerk is dat we de heilige geest niet beschouwen als een afzonderlijk persoon gescheiden van de persoon van de Heer. In plaats daarvan zien we het als een aspect of functie van de Heer zelf, zoals Hij zei, "*De geest der waarheid*" (Joh. 14: 17). Het is inderdaad waar dat het woord, geest, in het Nieuwe Testament vaak verwijst naar iemand die in de geestelijke wereld leeft. Maar in dit geval, zoals in vele anderen, verwijst het ook naar een geestelijke kwaliiteit, eventueel binnenin iemand of uit hem voortvloeiend. Zodoende hebben we de uitdrukkingen, "*gezegend zijn de armen van geest*" en "*de geest is inderdaad gewillig maar het vlees is zwak.*" Over de Heer wordt gezegd dat "*Hij groeide krachtig in geest*" en ook dat Hij zich verheugde of bezorgd werd "in de geest."

Dus wanneer we de leerstellingen over de Heilige Geest bestuderen waarin de Heer zei dat Hij deze naar de discipel zou zenden vinden we dat Hij in wezen naar zichzelf verwijst. Want Hij zei:

Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij Mijn geboden bewaren. En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, de Geest der waarheid... want Hij blijft bij u en zal in u zijn. Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u (Joh. 14:15).

Bemerk de uitdrukking, "*Ik kom tot u*" en ook het idee dat in het komen Hij reeds bij ons verblijft en **in** ons zal zijn. Eén manier waarop de Heer **in** ons kan zijn is door middel van zijn liefde, waarvan hij ons het gevoel geeft alsof het van onszelf is; een andere manier is door middel van Zijn waarheid die we alsof van onszelf leren. Dit nemen we in zoals we voedsel eten, wij zijn dit voedsel niet maar het is bij ons, verblijft in ons en helpt ons te zijn wie we zijn. Aangezien met openbaring het woord 'geest' naar waarheid verwijst, en vooral naar het begripen van waarheid, kunnen we zien dat de **Heilige geest**, **Goddelijke Waarheid** is, dat wil zeggen, de innerlijke waarheid of geestelijke betekenis van alles wat in het Woord geschreven is of dat direct door de Heer gecommuniceerd wordt.

Laat ons de tekst herinneren: *Jezus sprak: "Nog veel heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het thans niet dragen; doch wanneer deze komt, de Geest der waarheid, zal het u de weg wijzen tot de volle waarheid" (Joh. 16: 12-13).*

Vanaf het moment dat ze uitgesproken werden heeft men begrepen dat deze woorden verwijzen naar de Wederkomst van de Heer. Maar omdat men het verkeerde idee heeft gehad over de Goddelijke drie-eenheid en omdat passages zoals de net geciteerde vertaald werden alsof de geest van waarheid iemand anders, een afzonderlijk persoon was (kijk uw bijbel maar na) werd de aard van de Wederkomst niet begrepen. Nou weten we in de Nieuwe Kerk dat het niet weer een lichamelijke komst zal zijn, maar een komst in macht en glorie, dat wil zeggen, in de geest van de waarheid van het Woord.

Maar hoe komt de geest van waarheid? Het antwoord is, deze vloeit in van de Heer (die alleen het Goede en Ware is) terwijl we het Woord lezen en ons aan Zijn geboden houden. Vergeet niet, de Heer gaf Zijn belofte aan de discipelen met te zeggen, “*Indien u in Mijn Woord verblijft, bent u inderdaad mijn discipel, en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrij maken:* (Joh. 8: 32). Hij zei ook, “*Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren*” (Joh. 14: 15). Wanneer we ons aan de geboden houden dan werkt het gebed van de Heer ten bate van ons en de Heilige Geest wordt een echte hulp en troost voor ons.

Doch, wanneer de wereld is gevuld met verwarde en tegenstrijdige ideeën over wat de geboden van het Woord betekenen is het niet alleen moeilijk de geest van waarheid te ontvangen maar zelfs wanneer we die ontvangen, er enig vertrouwen in te hebben. Het is aannemelijk dat miljoenen mensen die het Woord hebben niet de geest van waarheid hebben, omdat ze het niet eens zijn met miljoenen anderen die het totaal verschillend zien, en ze kunnen niet allemaal gelijk hebben. Dus waarheen kunnen we ons keren? Hoe kunnen we waarlijk begrijpen?

Toen de discipelen na de opstanding van de Heer voor het eerst uit prediken gingen zond Hij de belofte van de Hemelse Vader met hen (klaarblijkelijk de belofte van de Heilige Geest) maar zei hen in Jeruzalem te beginnen, en daar verblijven tot ze waren “uitgerust met de macht vanuit de hoge.” Later zei Hij hen door de hele wereld te gaan. Dit lijkt een eigenaardige manier om te beginnen, aangezien zelfs de Heer zelf niet in Jeruzalem geaccepteerd werd. Maar dan, twee dingen komen in gedachten: ten eerste, Jeruzalem was voor de joden het centrum van hun godsdienstig leven en omdat hier de serieuze studie en bespreking van godsdienstleer plaats vond, begon Jeruzalem de studie, discussie en de eigenlijke leer in het Woord te vertegenwoordigen. Dus één van de redenen waarom de discipelen daar verbleven was om het leren van waarheid uit te beelden, hetgeen noodzakelijk is voordat iemand de geest van waarheid kan ontvangen. Op het natuurlijke niveau was misschien een andere reden aanwezig, dat ze er behoefte aan hadden om na de kruisiging te hergroeperen en aan hun plannen voor hun nieuwe missie te denken.

Om welke reden ook, het idee van Jeruzalem als een begin voor de discipelen helpt ons te realiseren waar wij moeten zijn om ons voor te bereiden voor de Heilige Geest, dat is, de geest om het Woord te begrijpen. Eenvoudig gezegd, we moeten een instelling ontwikkelen om kennis te vergaren, een “plaats” waar we de systematische verklaring van de betekenis van het Woord kunnen ontvangen en overdenken. We moeten daar zijn waar we aandacht kunnen schenken aan de Heer in Zijn opstanding, waarmee Hij ons door een redeneringsproces voert dat ons duidelijkheid kan verschaffen, ons werkelijk verhelderen kan en ons uit de louter dode letter van het Woord kan verheffen naar een niveau van toepassing dat ons leven beïnvloedt. We moeten daar zijn waar we de tegenstellingen kunnen zien tussen Goddelijke leer en menselijke tradities.

Het is duidelijk dat deze “plaats” niet natuurlijk maar geestelijk is en te maken heeft met hoe we inwendig denken en wat we voelen. Toch wordt de gelegenheid om anders te denken en te voelen dan we gewend waren meestal veroorzaakt door de een of andere natuurlijke gebeurtenis. Dus de profetieën in het Woord die opnieuw naar een natuurlijke verschijning van de Heer uitkijken maken volledig zin; alleen wanneer we erover nadenken zullen we ons realiseren dat wat de Heer eenmaal gedaan heeft, en volmaakt gedaan heeft, hoeft Hij niet nog eens te doen. Dus Zijn Wederkomst moet anders zijn. Het moet de Heer openbaren; het moet vooral de Goddelijke Mensheid van de Heer openbaren, en het moet dit

op een dusdanig duidelijke manier doen dat volgens het Woord 'ieder oog Hem zien kan.' Maar deze keer zal het "oog" het verstandelijke deel van de geest zijn en dus geloven we dat het formele middel van openbaring zal zijn, op de manier van communicatie die het beste is aangepast aan bestudering en reflectie, namelijk de gedrukte pagina. Vanzelfsprekend accepteert de Nieuwe Kerk de openbaringen die aan de 18^e eeuwse geleerde, Emanuel Swedenborg, werden gegeven als de Wederkomst van de Heer.

Sommigen zeggen dat de Geschriften zelf de Wederkomst zijn - omdat wanneer we ze lezen we ons precies in de positie bevinden die net beschreven werd: lerend, begrijpend, zin makend van het woord, en zo verder, misschien vooral de tegenstelling ziend tussen wat inherent is in het Woord zelf en wat het over de jaren door concilies en menselijke politiek werd opgelegd. Maar het is belangrijk te herinneren dat het niet uitmaakt hoe diepzinnig de onderwerp materie in de boeken ook is, de Heer is geen boek. Hij wordt niet in papier en inkt geopenbaard. Hij wordt geopenbaard, dat is, Hij wordt door ons gezien in het proces van begrijpen hetgeen overgebracht wordt door middel van papier en inkt. Dus de boeken vormen de materiële ondergrond voor de Wederkomst, bij wijze van spreken vormen ze het nieuwe lichaam van de Heer, waardoor Zijn geest bekend kan worden. Maar de Wederkomst zelf is de levende aanwezigheid van de Heer in ons hart en verstand.

In zekere zin, is dit precies hetzelfde als tijdens de Eerste Komst, toen de Heer tussen de mensen liep: honderden, misschien duizenden zagen zonder te zien en hoorden zonder te horen. Voor hen was de Messias nog niet gekomen omdat, alhoewel Hij voor hen stond, ze niet geloofden of begrepen. Dus alhoewel Hij kwam om het gehele menselijke geslacht te redden hielp Zijn verkondiging hen niet. Nu wordt de Heer opnieuw geopenbaard - zeer krachtig, redelijk, overtuigend indien we slechts de tijd nemen om te kijken, maar kijken moeten we, en zorgvuldig kijken of we zullen zonder het te beseffen aan deze nieuwe aanwezigheid voorbijgaan.

Sommige mensen beschouwen het idee dat een gewoon mens een boek schrijft dat de Wederkomst uitmaakt als onzinnig. Ze zeggen dat alles wat een mens zou schrijven onvolmaakt zou zijn en daarom onderhevig zou zijn aan de waarschuwingen en verdoemenis die vermeld worden in het Woord over slechte profeten. Maar hierin moeten we ook de geest van het Woord zien, niet slechts de letter: tenslotte werd iedere openbaring van God aan de mens gecommuniceerd door middel van het een of andere menselijke instrument, hetzij patriarchen, profeten, historici, dichters of de evangelisten. Zelfs de Heer kwam in een menselijk lichaam, geboren uit de erfelijkheid van Maria, een louter natuurlijk en feilbaar menselijk wezen.

Trouwens, hoe zou het zijn indien de Heer opnieuw in Zijn natuurlijke lichaam zou komen? Hoe zouden we Hem begroeten? Hoe zouden we reageren? Wat zou er bij ons voor nodig zijn om in Hem te geloven? Voor de eerste discipelen waren vele dramatische wonderen benodigd en de hoop van grote beloning. Maar nu hebben we het over de Heer komend als de Heilige Geest, de geest van waarheid die bij ons verblijft en in ons zal zijn. Dit is niet iets dat "bewezen" werd door de een of andere uiterlijke ervaring of verwachting. Het is iets wat "bewezen" wordt door het begrijpen en innerlijke leven van de wil. Dus zelfs indien de Heer persoonlijk recht voor ons stond -- hier, vlak naast me -- zouden we nog steeds NIET geloven, totdat we er over gingen nadenken en wat hij ook beweerde of welke wonderen Hij ook verrichtte in ons verstand in beschouwing gingen nemen. Laten we eerlijk zijn, de meesten van ons zouden behoorlijk sceptisch zijn. Ten eerste zien we zoveel wetenschappelijke wonderen dat we niet gemakkelijk onder de indruk te brengen zijn, maar

zelfs indien dit wel het geval was dan zouden we aan onze zintuigen twijfelen en denken dat we droomden of hallucineerden of, nou ja, er moet de een of andere natuurlijke verklaring voor zijn.

Maar indien we er over na zouden denken zouden we overtuigd kunnen worden. En dit is hoe de Geschriften, de Hemelse Leer genaamd, ons helpen: ze helpen ons onze geest open te stellen - zowel hart als hoofd - om de aanwezigheid van de Heer op een inwendige manier te begrijpen en aan te voelen zodat Hij ons werkelijk kan beïnvloeden, ons werkelijk in de juiste richting keren, ons werkelijk vervullen met een macht vanuit de hoge.

Zeker, Swedenborg was maar een mens. Mozes was dat ook; Lucas eveneens. Zo zien we Swedenborg niets meer van zichzelf aan de openbaring van de Heer toevoegen dan Mozes of Lucas dat deden. Maar zoals Lucas verschilde van Mozes, zo verschilde Swedenborg van Lucas. Ieder schreef voor een ander tijdperk en voor een verschillend cultureel verband. Maar ieder schreef opdat de Heer beter bekend zou worden.

Welnu, hoe goed kent u de Heer? Hoe belangrijk is dit? Inderdaad, u kunt in bijna ieder boek over de Heer leren, in bijna iedere relatie, bijna iedere ervaring die u op aarde zou kunnen hebben, maar zoals de Geschriften over de natuurlijke wereld zeggen, deze dingen onderwijzen, of interpreteren, voor ons niet altijd direct de kwaliteiten van God, veeleer zijn ze bevestigingen van wat we reeds direct van Hem weten. Dus geschiedenis en wetenschap en psychologie, en vrienden en familieleden en vreemden, en conflicten en amusement en reizen, al deze dingen kunnen bijdragen tot onze geestelijke groei en ons besef van de Heer, maar alleen, ALLEEN indien we ons in de eerste plaats direct tot Hem keren en onszelf voor Hem vernederen, en tot Hem bidden, en luisteren naar wat hij ons te zeggen heeft. Dan zal Zijn Heilige Geest, de geest van Zijn waarheid tot ons komen, en die zal ons helpen en ons troosten en ons naar alle waarheid leiden, waarvan de essentie de liefde zelf is die het leven waard maakt om te leven.

Natuurlijk moeten we allemaal voor onszelf bepalen en aan onszelf bewijzen of de Geschriften van Swedenborg de Heer aan ons openbaren of niet. Maar als we aan de Eerste Komst van de Heer denken en hoevelen Hem toen niet zagen, dan zouden we bezorgd moeten zijn dat we geen nieuwe gelegenheid misten wanneer deze duidelijk voor ons stond. Want de Hemelse Leer spreekt tot iedereen; ja, ze dagen ons uit tot nadenken, en ja, ze zijn soms moeilijk te volgen. Maar dat is de aard van de Heer voor ons, die dermate verdiept zijn in onze materiële en egoïstische beslommingen. Laten we daarom tijdens de viering van deze "Nieuwe Kerkdag" onze toewijding hernieuwen om grondig alle Geschriften te onderzoeken, inclusief deze Geschriften, naar de boodschap van eeuwig, geestelijk leven, want 'deze (Geschriften) getuigen van Hem' (Joh 5: 39). En laat ons niet ontmoedigd raken indien het begrijpen langzaam vordert maar Zijn woorden in gedachten houden, want hij heeft ons inderdaad "vele dingen te zeggen" en we kunnen ze niet allemaal tegelijk verdragen. Maar wanneer deze, de geest van waarheid gekomen is, zal het ons in alle waarheid leiden.

AMEN.

Openb. 5;
Joh. 14 & 15: selecties;
WCG 779